

عنوان مقاله:

نقش مدیریت دانش بر عملکرد سازمانها

محل انتشار:

نهمین کنگره ملی تازه یافته در مدیریت و مهندسی صنایع با تاکید بر توانمندی و هوش رقابت (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

لیلا باقری زانی - گروه مدیریت آموزشی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد ساوه

خلاصه مقاله:

در سالهای اخیر، سازمانها و شرکتهای مختلف، پیوستن به روند دانش را آغاز کرده اند و مفاهیم جدیدی، مانند: کار دانشی، دانشکار(دانشگر)، مدیریت دانش، و سازمانهای دانشی، خبر از شدت یافتن این روند می دهند. مدیریت دانش را می توان به عنوان روشی برای بهبود عملکرد، بهره وری و رقابت پذیری، بهبود کسب و کار، تسهیم و استفاده از اطلاعات درون سازمان، ابزاری برای بهبود تصمیم گیری، طریقی برای بدست آوردن بهترین روش ها، راهی برای کاهش هزینه ها و روشی برای نوآوری شدن سازمان تعریف نمود(منوریان، عسگری و آشنا، ۱۳۸۶). هالست(۲۰۰۳) مدیریت دانش را فرایندی می داند که سازمان ها بواسطه آن فرایند تبدیل داده به اطلاعات و اطلاعات به دانش را پیدا کرده و همچنین قادر خواهند بود دانش کسب شده را به گونه ای موثر در تصمیم های خود بکار گیرند. می توان گفت که مدیریت دانش، پدیده ای اجتماعی است. رایانه، فناوری اطلاعات و نظایر این ها تضمین کننده موفقیت مدیریت دانش نیستند. مدیریت دانش پایان ناپذیر است، زیرا حرکت از داده به اطلاعات و از اطلاعات به دانش هیچگاه به پایان نمی رسد، کارکنان و مدیران سازمانی(محیط درونی) ارباب رجوع و سایر ذینفعان(محیط بیرونی) در قلمرو مدیریت دانش قرار می گیرند(ابطحی و صلواتی، ۱۳۸۵، ص ۳۴). دانش ضروری می بایست برای فرآیندها، فعالیت ها و کلیه امور سازمان فراهم باشد. این دانش می بایست به درستی نگهداری شود و در شرایط مقتضی امکان دسترسی به آن وجود داشته باشد. در زمان هایی که نیاز به تغییرات و بهبود هایی در سازمان هست، سازمان بایستی بتواند به دانش موجود خود دسترسی داشته باشد و همچنین بتواند دانش مورد نیاز خود را که در اختیار ندارد مشخص کند.

کلمات کلیدی:

واژه کلیدی: دانش موجود، مدیریت دانش، سازمانها

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1877112>

